

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. IV. Quartum argumentum à definitione scientiæ mediæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

stantijs, non negabit Christum, quàm sit inter has duas: Petrus positus in his circumstantijs, negabit Christum; & Petrus positus in his circumstantijs non negabit Christum. ubi cumque autem est contradictio practica & immediata, unum extremorum est determinate, seu distinctè falsum, & alterum est determinate, seu distinctè verum: quare non minus in conditionatis, quàm in absolutis futuris, unum est verum determinate, & alterum falsum. Hæc P. Martinonius. Quibus verbis expresse docet futura contingentia tam absoluta, quam conditionata esse determinate vera, & cognoscibilia ab intellectu divino in signo antecedente decreto: uno ex veritate objectiva, quam supponit inesse futuris absolutis ante decretum, probat determinatam veritatem in conditionatis: Ergo si standum sit Adversariorum principijs, res contingentes & libera, vel nullo modo sunt futuræ ante decretum, & sic non datur scientia media: vel si sint futuræ in signo antecedenti decreto, non solum conditionatè, sed etiam absolute futuræ sunt, subindeque in sua futuratione nullo modo à divina voluntate dependent; quod repugnat principijs fidei, & doctrinæ Apostoli adherentis Deum omnia operari secundum consilium voluntatis suæ, atque Augustino dicenti, Deum facere futura ea prædestinando, & in sua prædestinatione futura nostra opera præscire, ut supra vidimus.

74. Deinde confutari potest Adversariorum responsio, & evidenter demonstrari, non solum futura absoluta in sui futuratione à decreto absoluto, sed etiam conditionata à conditionato pendere. Primum, quia (ut supra dicebamus) futurum est illud, quod est determinatum in causa ad habendam existentiam pro duratione sequenti: Ergo sicut nihil esse potest absolute futurum, nisi causa prima per decretum absolutum sit absolute determinata ab æterno ad dandam illi existentiam in tempore; ita repugnat aliquid esse conditionatè futurum, nisi eadem causa prima per decretum conditionatum determinata sit ad illud producendum, si poneretur aliqua conditio.

75. Secundò, Esse futurum sub conditione est aliquid reale, & non merum ens rationis: At non est aliquid reale intrinsecum rei, quæ futura sub conditione dicitur, cum hæc pro tunc nihil sit, subindeque non sit capax denominationis intrinsecæ: Ergo est aliquid reale ab extrinseca forma proveniens: At hæc realis & extrinseca forma nulla alia esse, aut intelligi potest, quàm liberum Dei decretum; cum id omne, quod à causa prima dependet, sit ab illa ut agente per intellectum & voluntatem, & consequenter medio decreto libero: Ergo illo non præsupposito ac præintellecto in Deo, nihil potest esse, aut intelligi ab intellectu divino ut futurum sub conditione.

76. Tertio, Repugnat Deum cognoscere res ut possibles non præintellectâ suâ omnipotentia, à qua constituitur potens illas producere: Ergo etiam implicat ipsum eas intelligere ut futuras, sive absolute, sive conditionatè non præintellecto decreto divino. Consequentia patet, sicut enim possibilitas ordinem dicit ad omnipotentiam Dei, ita & futurity ad eus decretum.

77. Quarto, Futurity conditionata dicit aliquam actualitatem, quam non includit mera possibilitas; id enim, quod est conditionatè fu-

aturum, dicit ordinem ad existentiam ut habendam, si poneretur aliqua conditio: illud vero, quod est merè possibile, præcinit omnino ab ordine ad existentiam, & est profertus indifferens ad illam habendam: At major illa actualitas, ordoque ille ad existentiam sub conditione habendam non potest subterfugere divinam causalitatem; alioquin daretur grædus aliquis actualitatis & existentia, qui à Deo, ut prima causa non procederet: Ergo cum id omne, quod à prima causa dependet, sit ab illa ut agente per intellectum & voluntatem, & consequenter medio decreto libero, ut supra dicebamus, manifestum est, futurationem conditionatam rerum contingentium à decreto conditionato divina voluntatis pendere.

Denique, Quod est futurum conditionatè, respicere debet voluntatem divinam alio modo dispositam, quàm si esset merè possibile: At quod est merè possibile respicit voluntatem divinam ut omnino indifferentem & indeterminatam: Ergo quod est conditionatè futurum, illam respicere debet ut determinatum per aliquod liberum Dei decretum, non absolute, sed conditionatum.

§. V.

Præcluditur aditus solita evasioni Adversariorum.

MIRUM est quantum hæc argumenta premant, & torqueant Adversarios, unde ut ab illis se expediant, in omne latus se vertunt, nihilque intentatum relinquunt; omnes tamen eorum solutiones, quocumque modo explicentur, ad hanc tandem reducuntur, quod cum res conditionatè futura non sit effectus absolute existens, sed sub conditione, non requirit influxum divinam præsentem realiter, sed tantum objectivè; & eodem modo requirit decretum existentiam, non exercitam, sed objectivam: id est, sufficit quod Deus cognoscat se habiturum decretum, ex hypothesi quod causa secunda libera constituta in tali rerum ordine, & sub talibus circumstantijs operatura sit. Hoc itaque volunt inter futura absoluta & conditionata interesse discrimen, quod absoluta dependent à decreto actuali, & exercito, & actu posito, ac existente in Deo; conditionata vero non requirunt decretum actu posito, & existentiam voluntate divina, sed tantum decretum, quod esset, & poneretur, si poneretur conditio. Existencia enim causa, inquit, habere debet proportionem cum existentia effectus; unde sicut necessarium est, ut effectui, qui est, assignetur causa, quæ pariter sit, ita sufficit, si effectui, qui est, assignetur causa, quæ erit, & effectui, qui esset, causa quæ esset: quia ergo futura conditionata nec sunt, nec erunt, sed solum essent, si conditio poneretur; satis est ut pro illis assignetur in Deo aliquod decretum, quod esset, & poneretur, si poneretur conditio.

Hanc responsionem plurimum extollunt quidam Recentiores, eamque putant esse velut murum æneum ad infringendos omnes impetus, & eludenda omnia tela Thomistarum. Hoc tamen effugium facillimè potest impugari, & murus ille sine arce, & sine ullo tormento bellico penitus infringi.

Lapsum enim, sicut ad sonitum & clangorem tubæ.